

## **Balio Sruogos atvirlaiškis Vandai Daugirdaitei-Sruogienei, 1935-06-24, iš Maskvos - į Kauną**

**Pirmadienis, birž. 24 d.**

Pirmadienis, birž. 24 d.

Šiandie vakare važiuojam į Leningradą [1]. Grįšime birž. 27 d. Dar neaiškus klausimas, ar važiuosiu į Kijevą, ar ne. Atrodo, greičiau nevažiuosiu, tai tuomet 28 birž. išvažiuosiu namo ir 29 būsiu jau Kaune. Bet tai dar neaišku. Įspūdžių labai daug, stengiuos laiką išnaudoti, kiek galima. Šiandie Tavo vardo diena, o aš taip toli nuo tavęs esu! Miela, miela Vanduk! Daug ko pasakyt, dar daugiau – tiek to! Bučiuok mūsų Daliuką –

Balys

### **KOMENTARAI**

- [1] Balys Sruoga, grįžęs iš ekskursijos po SSRS, netrukus periodikoje išspausdino išvykos aprašą, kuriame daugiausia dėmesio skyrė Maskvai (Balys Sruoga, „Iš SSRS įspūdžių“, in: *Lietuvos keleivis*, Klaipėda, 1935-07-19, 20, 23, 25, 26, Nr. 164-165, 169-170, p. 3). „Straipsnio tonas – draugiškas. „160-170 milijonų žmonių nuėjo skirtingu gyvenimo keliu – tai ne mažmožis. Ir nėra prasmės tų žmonių darbuose ieškoti vien tik bloga“, – rašė B. Sruoga, atsiribodamas nuo tos tuometinės spaudos, kuri kiekvieną teigiamą žodį apie TSRS priimdavo su nepasitikėjimu ir neapykanta. Nesistengdamas slėpti sunkumų, su kuriais tuo metu susidurdavo TSRS gyventojai, B. Sruoga straipsnyje plačiai pasakoja apie matytas didžiules statybas, pasikeitusią kaimo išvaizdą, gerą ikimokyklinį auklėjimą ir kitus akivaizdžius naujosios santvarkos pasiekimus“ (Algis Samulionis, „Vieno interviu istorija“, in: *Nemunas*, Kaunas, 1976, Nr. 2, p. 51). Leningrade patirti įspūdžiai neužfiksuoti. Plačiau apie Leningradą rašė Antanas Venclova, kuris kartu su lietuvių dailininkų ir rašytojų grupe šiame mieste svečiavosi per 1936 m. Velykų atostogas. Galima spėti, kad ir Balys Sruoga prieš metus Leningrade matė panašų miesto vaizdą (Antanas Venclova, „Įspūdžiai iš Leningrado ir Maskvos“, in: *Kultūra*, Kaunas, 1936, Nr. 5, p. 344-348).